

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 K 078124 15 Kž
Brčko, 06.08.2015. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Josipe Lucić, kao predsjednika vijeća, Srđana Nedić i Maide Kovačević, kao članova vijeća, uz učešće Biljane Vasiljević kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog M.B. „M.“ iz B., zbog krivičnog djela Teška krađa iz člana 281. stav 1. tačka 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 33/13-prečišćeni tekst), odlučujući o žalbi branioca optuženog, Selmane Musić, advokata iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, podnesenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 K 078124 14 K od 26.12.2014. godine, nakon javne sjednice vijeća održane dana 06.08.2015. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Radmila Ivanović, optuženog i branioca S.V., iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog M.B. zv. „M.“ i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 K 078124 14 K od 26.12.2014. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 0 K 078124 14 K od 26.12.2014. godine, optuženi M.B. zv. „M.“, oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo Teška krađa iz člana 281. stav 1. tačka 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje ga je sud primjenom članova 7., 42., 43., 49., 50. tačka b. i 51. istog zakona, te člana 285. osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca.

Na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13 i 27/14-prečišćeni tekst) optuženi je oslobođen obaveze plaćanja troškova postupka, te je odlučeno da isti padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv navedene presude žalbu je podnijela branilac optuženog, S.M., advokat iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu branilac), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnopravnoj sankciji. Branilac je predložila da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ukine prvostepenu presudu i održi glavni pretres ili preinači prvostepenu presudu, tako što će optuženog M.B. osloboditi optužbe.

Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužilac) podnijelo je odgovor na žalbu branioca optuženog, u kojem smatra da je žalba branioca optuženog u potpunosti neosnovana, te da je pobijana presuda pravilna i na zakonu zasnovana. S tim u vezi, tužilac je predložila da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odbije žalbu branioca optuženog u potpunosti kao neosnovanu i potvrdi presudu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 0 K 078124 14 K od 26.12.2014. godine u cjelosti.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj dana 06.08.2015. godine, branilac optuženog je izjavio da su podnijeli žalbu i u obrazloženju dali razloge, te da u potpunosti ostaje pri žalbi i prijedlogu iz žalbe.

Optuženi M.B. je izjavio da se ne osjeća krivim, da je dobio udarce od policije, kao i da je lošeg zdravlja. Takođe je dodao da nije uzeo novac od komšije, sa kojim je i danas u dobrim odnosima.

Tužilac je izjavio da ostaje pri navodima iz odgovora na žalbu i pri prijedlogu da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u onom dijelu koji se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalba branioca optuženog je neosnovana.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog prigovara da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane odluke počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, te da je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje. Takođe, neosnovan je i prigovor zbog odluke o izrečenoj krivičnopravnoj sankciji.

Ovaj sud smatra da izreka presude nije protivrječna razlozima presude, a da presuda sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama, kao i na osnovu kojih dokaza su iste utvrđene. U obrazloženju pobijane odluke prvostepeni sud je ukazao na sve provedene dokaze, odnosno saslušane svjedoke, tako i na materijalnu dokumentaciju, koja je bila predmet razmatranja prvostepenog suda, te ukratko ukazao na najbitnije dijelove iskaza saslušanih svjedoka. Potom je sud izvršio pravilnu ocjenu provedenih dokaza, cijeneći iste pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, na način propisan odredbom člana 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i došao do činjeničnog utvrđenja na kojem je zasnovao svoje uvjerenje da je optuženi počinio krivično djelo u vrijeme i na način opisan u izreci presude. Takođe, branilac je ukazao koje odlučne i pravnorelevantne činjenice su utvrđene na osnovu kojeg dokaza, te dao, takođe, razloge zašto je poklonio vjeru iskazima saslušanih svjedoka. O svemu tome prvostepeni sud je dao uvjerljive i logički prihvatljive razloge, a koje u potpunosti prihvata ovaj sud, pa iz navedenih razloga nije mogao ni biti prihvaćen

žalbeni prigovor da je izreka protivrječna razlozima presude, odnosno da presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama.

Tokom obrazlaganja odluke prvostepeni sud se osvrnuo i na iskaz oštećenog O.B., a što isključuje prigovor branioca da prvostepeni sud nije dao razloge za procesnu vrijednost iskaza navedenog svjedoka. Pored toga što je ukazao na sadržaj iskaza navedenog svjedoka, prvostepeni sud je naveo da je navedeni svjedok detaljno i uvjerljivo opisao ponašanje optuženog, te budući da su kod optuženog pronađeni otuđeni predmeti, prihvatio je iskaz svjedoka O.B.. Takođe, na četvrtoj strani prvostepeni sud govori i o izvjesnim kontradiktornostima u iskazu svjedoka oštećenih i onoga o čemu su govorili policijski službenici, pa je pravilno zaključio da navedene kontradiktornosti nisu relevantne, imajući u vidu činjenično stanje opisano u izmijenjenoj optužnici, koja je optuženog teretila da je otuđio 160,00 KM, jedan mobilni telefon marke „samsung“ i lična dokumenta, odnosno bankovnu karticu. O svemu tome prvostepeni sud je iznio svoj stav, što isključuje prigovor branioca da odluka ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama. Neprihvatljiv je i prigovor branioca da nisu pronađeni tragovi na licu mjesta koji ukazuju na optuženog M.B., kao izvršioca krivičnog djela, koje mu se stavlja na teret. Branilac potpuno zanemaruje činjenicu da su od optuženog, neposredno nakon izvršenja krivičnog djela, policijski službenici, kada su došli na lice mjesta, oduzeli otuđene predmete, a što proizilazi iz iskaza policijskog službenika G.N., kao i potvrde o privremenom oduzimanju predmeta broj ..... od 27.03.2014. godine, Službene zabilješke broj ..... od 27.03.2014. godine, koju su sačinili policijski službenici G.N. i Đ.M., kao i fotodokumentacije. O svemu tome kao i na osnovu kojih dokaza je prvostepeni sud došao do uvjerenja da je optuženi počinio krivično djelo, na način opisan u izreci odluke, dao je dovoljno valjanih i uvjerljivih argumenata koji ukazuju na pravilnost zaključka prvostepenog suda u pogledu krivice optuženog.

Branilac prigovara da prvostepeni sud nije primjenio princip „in dubio pro reo“, pa je tako počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a što je moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude. U konkretnom slučaju, po ocjeni ovog suda, nije bilo uslova za primjenu instituta „in dubio pro reo“ iz člana 3. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na čiju primjenu se branilac neargumentovano poziva. Odredbom člana 3. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (in dubio pro reo) propisano je da sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili od kojih zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog. Kod prvostepenog suda nije postojala nikakva sumnja u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježje krivičnog djela ili od kojih zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, pa da bi onda sud riješio presudom na način koji je povoljniji za optuženog, pa nije ni bilo uslova za primjenu navedenog instituta, na čiju primjenu se branilac, neargumentovano, poziva. Prvostepeni sud je izvršio brižnu i savjesnu ocjenu dokaza, na osnovu kojih je utvrdio sve pravnorelevantne i odlučne činjenice, kako one koje se tiču obilježja krivičnog djela, tako i izvršioca istog, pa je pravilno zaključio da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti.

Budući da u konkretnom slučaju nije bilo uslova za primjenu instituta „in dubio pro reo“, onda se kao argumentovan nije mogao ni prihvatiti prigovor branioca da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine iz člana 297. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na čiju povredu neargumentovano ukazuje.

Nije branilac u pravu kada tvrdi da je nad optuženim M.B. izvršen nezakonit pretres, te da su svi dokazi u vezi s tim predmetom nezakoniti. U konkretnom slučaju, nije se ni radilo o pretresu, kako branilac to želi prikazati. Naime, radilo se, kako je to tokom dokaznog postupka i opisao policijski službenik G.N., o vizuelnom pregledu, jer je prilikom obavljanja razgovora sa oštećenim O.B., u čarapi desne noge optuženog primjetio neku izbočinu, kako svjedok navodi, pa je posumnjao da bi se tu mogli nalaziti neki predmeti, te ga je zamolio da pokaže to i tom prilikom je pronađen otuđeni telefon. Rekao je tada optuženom da izvadi sve što ima iz džepova, što je pregledao vizuelno, te je tada u cipelama, koje je skinuo, primjetio novac i dokumenta koje je optuženom otuđio. Navedene predmete su oduzeli od optuženog, o čemu su izdali pismenu potvrdu, koju je optuženi dobrovoljno potpisao. Tom prilikom, kako je svjedok potvrdio, nisu uopšte doticali optuženog, niti su doticali njegove cipele, nego se radilo o jednoj radnji vizuelnog pregleda, kako je to uvjerljivo opisao policijski službenik G.N.. S tim u vezi, nije se ni radilo o pretresu, kako branilac neargumentovano ističe, pa se ni zakonitost pribavljenih dokaza ne može dovoditi u pitanje.

Prvostepeni sud je pravilno postupio kada je oduzete predmete prihvatio kao dokaze, jer je njihovo oduzimanje izvršeno pravilno i zadokumentovano na način što je izdata potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, koje je optuženi dobrovoljno predao i dobrovoljno potpisao potvrdu o oduzimanju predmeta. Navedeni predmeti su i fotografisani, pa su na takav način dobili adekvatan značaj u postupku utvrđivanja činjeničnog stanja, a i što ispunjavaju uslove da bi jedan dokaz mogao biti prihvaćen od strane suda.

Što se tiče iskaza svjedoka O.B., kao i u pogledu pouzdanosti onoga o čemu je svjedok govorio, prvostepeni sud je dao svoj stav na strani četvrtoj odluke, odnosno, dao razloge i ocjenu pouzdanosti onoga o čemu je svjedok govorio. Takođe, nesporno je utvrđeno da je telefon, koji je otuđen, vlasništvo njegovog brata, pa to što ne zna marku navedenog telefona, činjenica vlasništva telefona ne može se dovoditi u pitanje. Takođe, i svjedok M.B. je potvrdio da mu je u policiji vraćen otuđeni telefon, a što opet potvrđuje iskaz svjedoka O.B. da je otuđen telefon njegovog brata.

Svjedok G.N. je opisao tok događaja po dolasku na lice mjesta, gdje je zatekao optuženog i svjedoka O.B.. Tom prilikom razgovarao je sa svjedokom O. B., dok je optuženi negirao ono što je svjedok O.B. izjavio. S tim u vezi, policijski službeni G. N. nije ni obavljao nikakvu vrstu informativnog razgovora, niti uzimanje izjave od optuženog, nego je samo izvršen vizuelni pregled tokom kojeg su pronađeni oduzeti predmeti. Budući da nije obavljao nikakav razgovor, nije ni došao do informacija, kao dokaza čija zakonitost bi se, eventualno, mogla dovoditi u pitanje. Policijski službenik je vizuelnim pregledom pronašao otuđene predmete, a nije prikupljao nikakve informacije od osumnjičenog.

Neosnovan je i žalbeni prigovor branioca da je prvostepeni sud odluku zasnovao na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju. U pogledu navedenog žalbenog prigovora izostala je uvjerljiva argumentacija koja bi išla u prilog navedenom žalbenom prigovoru. Ovaj sud smatra da je prvostepeni sud, nakon brižne ocjene provedenih dokaza, pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, te, na osnovu istog, pravilno zaključio da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti, u vrijeme i na način opisan u izreci presude. Paušalni su navodi branioca da je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, potom, uticalo na povrede odredaba postupka. Nadalje, kao što proizilazi iz žalbe, branilac se poziva i na nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, mada ne ukazuje na nove činjenice, a ni nove dokaze koji bi, u smislu člana 299. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ukazivali da je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno. Na pravilno i

potpuno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijenio odredbe krivičnog zakona, nalazeći da su u radnjama optuženog ostvarena obilježja bića krivičnog djela Teška krađa iz člana 281. stav 1. tačka 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Optuženi je, kao što prvostepeni sud pravilno zaključuje, krađu izvršio na naročito drzak način, ulazeći u kuću oštećenog, iskoristivši njegovu lakomislenost i povjerenje kao komšije, kojeg je lažnim prikazivanjem činjenica naveo da izađe iz kuće, kako bi stvorio uslove da u cilju protivpravnog otuđenja novca i telefona sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist.

Preispitujući odluku o izrečenoj kazni u vezi žalbenog prigovora branioca optuženog, ovaj sud zaključuje da je žalba i u tom dijelu neosnovana. Prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne koju će izreći optuženom, prvostepeni sud je u smislu člana 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (opšta pravila za odmjeravanje kazne) vodio računa o svim okolnostima koje utiču da kazna bude manja ili veća (otežavajuće i olakšavajuće okolnosti). Svim utvrđenim olakšavajućim i otežavajućim okolnostima, a o čemu prvostepeni sud govori na strani petoj, dao je adekvatan značaj. Tako je prvostepeni sud uvažavajući sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, a vodeći računa i o zakonom propisanom minimumu i maksimumu kazne za navedeno krivično djelo, koji je propisan u rasponu od 6 mjeseci do 5 godina, cijeneći utvrđene olakšavajuće okolnosti, kao naročito olakšavajuće, optuženom ublažio kaznu po visini, pa tako izrekao istu u trajanju od 3 mjeseca, odnosno ispod zakonom propisanog minimuma od 6 mjeseci. I ovaj sud je uvjerenja da će se upravo izrečenom kaznom zatvora u trajanju od 3 mjeseca postići svrha kažnjavanja propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i sa aspekta generalne i sa aspekta specijalne prevencije, odnosno uticati na učinioca da više ne čini krivična djela. Prvostepeni sud je pravilno zaključio da do sada izricane uslovne osude optuženom, za ranije počinjena krivična djela, nisu vaspitno uticale na optuženog, jer je i nakon izricanja istih nastavio sa vršenjem krivičnih djela. Da je prvostepeni sud pravilno ocijenio sve utvrđene otežavajuće i olakšavajuće okolnosti proizilazi iz činjenice da je optuženom izrekao kaznu ispod zakonom propisanog minimuma. Sve okolnosti, koje u žalbi branilac navodi, nisu takvog značaja da bi uticale da se optuženom, eventualno, izrekne druga vrsta krivičnopravne sankcije od izrečene. Vremenski period od 9 mjeseci na koji branilac ukazuje u žalbi, kao protek vremena između izvršenih krivičnih djela, ne može se cijeliti kao relevantan vremenski period, naročito ne na način na koji to branilac čini, pogrešno zaključujući da se, ustvari, radi o uspješno položenom testu ponašanja optuženog između počinjenih krivičnih djela.

Obzirom da je prvostepeni sud izabrao pravilnu vrstu i visinu kazne koju je izrekao optuženom, ni žalbeni prigovor u pogledu izrečene kazne nije mogao biti prihvaćen kao argumentovan.

Uvažavajući olakšavajuće okolnosti, utvrđene na strani optuženog, te zakonom propisan minimum i maksimum kazne za navedeno krivično djelo za koje je oglašen krivim, prvostepeni sud je izvršio pravilan izbor vrste i visine kazne koju je izrekao optuženom.

Medicinsku dokumentaciju koju je branilac dostavila uz žalbu, ovaj sud nije mogao uzeti u razmatranje, jer ista nije dostavljena u skladu člana 295. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Navedenim članom Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisano je da se u žalbi mogu iznositi nove činjenice i novi dokazi, koji, i pored dužne pažnje i opreza, nisu mogli biti predstavljeni na glavnom pretresu, a žalilac je dužan da navede razloge zašto ih ranije nije iznio. Takođe, pozivajući se na nove činjenice, žalilac je dužan da navede dokaze kojima bi te činjenice imao dokazati, odnosno dužan je da navede činjenice koje pomoću tih dokaza želi da dokaže. Kako

je to sve u žalbi izostalo, ovaj sud nije mogao navedene dokaze uzeti u razmatranje. Međutim, imajući u vidu kaznu koju je prvostepeni sud izrekao optuženom, navedeni dokazi u pogledu zdravstvenog stanja optuženog, i da su bili prezentovani pred prvostepenim sudom, ne bi mogli bitnije uticati na izrečenu kaznu, pošto je sud istu već u dovoljnoj mjeri ublažio, pa isti dokazi ne bi uticali na kaznu koja je izrečena.

Budući da ne stoje razlozi zbog kojih se presuda pobija žalbom, ovaj sud je, na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, žalbu branioca optuženog odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Biljana Vasiljević

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Josipa Lucić